

pico, id est, pice coniungo. Vina violētiora qua-
 lia praefertim sunt recentia, βιάζονται, quādo per
 rimulas doliorum impetu, & magna vi erum-
 punt. propterea qui timent ne qua parte vinum
 effluat, diligenter dolia sua picare solent. Ergo
 quoniam Iustus dixit de anu, οὐ βιάζεσθαι, iuuenis
 significatio verbi ad vinum translata, ait, vis
 huius mulierculę aduersus me nihil poterit, cum
 antea de me sedulo picata fuerit. Sentit se antea
 cum anu rem sapissimę habuisse, proinde nihil
 sibi ab illa timendum esse. In his altius rima-
 dis ingeniosiores nos esse non oportet. βιάζε-
 Dum anus hoc dixit, simul iuuenis domū Chre-
 myli ingressus est, eo autem vix ingresso, anus

simul ingrediens hoc dixit, ἐγὼ δὲ Ἔου & c. Iustus
 autem non sine risu subdit ὡς εὐτόμως. λεπὰς, pi-
 scis est de genere ostreorum, qui vbi semel la-
 pidi adhæserit, ab eo reuellitur non nisi ægerri-
 μέ. Adolescente & anu intromissis, Iusto subdu-
 cto, & finita chori cantiancula, Mercurius de
 Pluto & ipse questurus, quodd vniuersa Deorum
 sacrificia numen Pluti antiquaret, ad ædes Chre-
 myli accedit, qui foribus potentissimę ictis, il-
 linc subitō reuolat, vt nemine comparente, fo-
 res referanti diuinitūs tactæ viderentur. Carion
 ergo domo egressus, huc illuc prospiciens, dum
 neminem videt qui pulsarit, secum ipse in hæc
 verba loquitur.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΥ,

Σκηνὴ πρώτη.

Τεῖμετροι Ἰαμβικοί.

ΚΑΡΙΩΝ, ΕΡΜΗΣ.

BISETVS. Νυὺ Ἐρμῆς ἦκει, ὃς τὸν Κασίωνα οἰ-
 κοθεν ἐγκαλεῖ, καὶ μὲν πολλῆς βαρύτητος, & ἀγανακτή-
 σεις ἀπὸ δ' ἄλλοι ἐαυτὸν ἴσασ' ἀνίων οἰωθέντα, καὶ δε-

Καρ. **Τ**ίς ἐστ' ὁ κόπλων πῶ θύειν; τουτὶ τί
 ἴω;

Οὐδεὶς ἔοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύειον
 Φθηγόμορον ἄλλως κλαυσίᾳ. Ερ. Σέ τοι σέ τοι
 Λέγω Κασίων, ἀνάμεινον. Καρ. ὄδῃ, εἰπέ
 μοι,

Σὺ πῶ θύειν ἔκοπτες οὕτωσι σφόδρα;
 Ερ. Μὰ Δί, ἀλλ' ἔμελλον. εἶτ' ἀνέωξάς με
 φθάσας.

Ἀλλ' ἐκκαλεῖ τὸν δεσπότην ἔρχων τὰ χύ.
 Ἐπειτα πῶ γυναικῶ καὶ τὰ παιδία.
 Ἐπειτα τοῖς θεράποντας. εἶτα πῶ κυά.

Ἐπειτα σαυτῶν. εἶτα πῶ ἑν. Καρ. εἰπέ μοι
 τί δι' ὄσιν. Ερ. Ὁ Ζεὺς, ὃ πόνηρε, βέλεται
 ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκῆσας ἔυβλιον,
 ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.

Καρ. Ἡ γλώσσα τῶ κήρυκι τούτων τέμνεται.
 Ἀτὰρ δεχθί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
 ἡμᾶς; Ερ. ὅπῃ δεῖν ὅτα πάντων παραγμάτων
 εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἄρχαρχῆς βλέπειν

Ὀπλῆτος, ἐδίδεξεν ἐλευσίων. ἐδίδεξεν.
 Οὐ ψασόν. ἐχέει ἱερεῖον. ἐκ ἀλλ' ἐδέξεν,
 ἡμῶν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς. Καρ. Μὰ Δί, ἐδέξεν
 οὐσί. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.

Ερ. Καὶ τῶν ἄλλων μοι θεῶν ἡττον μέλει.
 Ερ. Καὶ τῶν ἄλλων μοι θεῶν ἡττον μέλει.

Σχόλια. Τίς ἐστ' ὁ κόπλων.] κορωνίς ἑτέρα ὁμοία.
 οἱ ὅτι οἱ ἰαμβικοί τεῖμετροι ἀκατέλληλοι οὐδ' ἂν τε-
 λευταῖος, ἢν εὐθέως διακονικός εἶναι μοι δοκῆς. ἐπὶ τῶν τέ-
 λει κορωνίς. Τούτ' ἴω.] ὁ Ἐρμῆς ἔκοπέ. & ἐξελθὼν ὁ
 Κασίων ἐδέξατο εὐρε, τὸ θύειον & ἐθύειον. τὰ γὰρ εἰς ὄν,
 ἐδέξατο δὲ τὸ βραχέως ἀρχόμορον παραπροξυνοῖται ὅτι
 ἔειπεν. θύειον. ὄσειον. & ἑτέρα. (BISETVS. Κλαυ-
 σίαν ἢ, ὡς φησὶν Εὐστάθιος, λέγεται θύειν, ἀντὶ τῆς ἴσασ-

ACTVS V. SCENA I.

Senarij Iambici.

CARIO MERCVRIVS.

καὶ λιμῶ κακωθέντα, ὅτι οὐδ' εἰς ὑπὲρ τῆς εὐπορίας
 ἐτι θυσίας ποιεῖν, ἢ λαλοῦντας, καὶ προσφορὰς προσ-
 φέρειν ἐθέλει.

Quis nam à me pepulit tam grauiiter fores?
 quid hoc?

D Nemo vsquam apparet: mirum ni ianua
 Suate sponte crepuit. ME. Tibi dico, heus tibi
 Cario, mane, mane inquam. CA. Ehodum tu, ce-
 dō mibi:

An tu tam vasto impetu arietaſti has fores?
 ME. Non per Iouem: sed nisi tu referando mihi
 Prauertisses, iam iam volebam inuadere.

Verum curriculo curre, tuumque huc euoca
 Herum, ocyus, & heram, & communes liberos,
 Et omnes seruos, & canem: & teipsum: & suem

Denique. CA. Quid est? dic illico. ME. Sum-
 mus Iuppiter

Vos omnes in eodem permixtos culeo,
 Profundum in barathrum decreuit demergere.
 CA. Ob lingua tali nuncio preciditur.

Sed cur iam dira in nos meditatur Iuppiter?
 ME. Quia facinus admisistis longè pessimum,

Nam ex quo Plutus videre cœpit: desinunt
 Homines ihus, laurum, panem, libum, victima,

Breniter, quodcuque aliud. Diis sacrare. CA. nec
 Sacrabunt unquam per Iouem: quonia ante hac
 Male consulistis nobis. ME. De reliquis Deis
 Minus anxie laboro: sed quantum ad me attinet,

τείξεν, τροπικῶς δὲ τῶν νεογλιῶν στυλακίων. καὶ Σει-
 δας, κλαυσίαν ἀντὶ τῆς αὐτοματί ἠχῆς, ἐρμηνεύει.) Ἡ
 γλώσσα τῶ κήρυκι.] διχῶς νοεῖται. ἢ γλώσσα τῶ θυομέ-
 γων, τῶ Ἐρμῆ δίδασθαι, ἢ γλώσσα τῶ θυομέγων δεσπότης
 ὅτι ἢ τῶ κληρωμένων ἀπ' αὐτῆς ἀρχῆς. Καλλίστρατος
 ὅτι τῶ θυομέγων φησὶ τὰς γλώσσας τοῖς κήρυξιν δάπνέ-
 μεσθαι, διὸ καὶ τὸ ποιεῖν τῶ Ἐρμῆ τεμεροχίας αὐ-
 τῆς. & τὸτο ὅτι πρὸς τὸ Ἐρμῆ λέγει ἡ κορωνία τῶ Διός, κο-